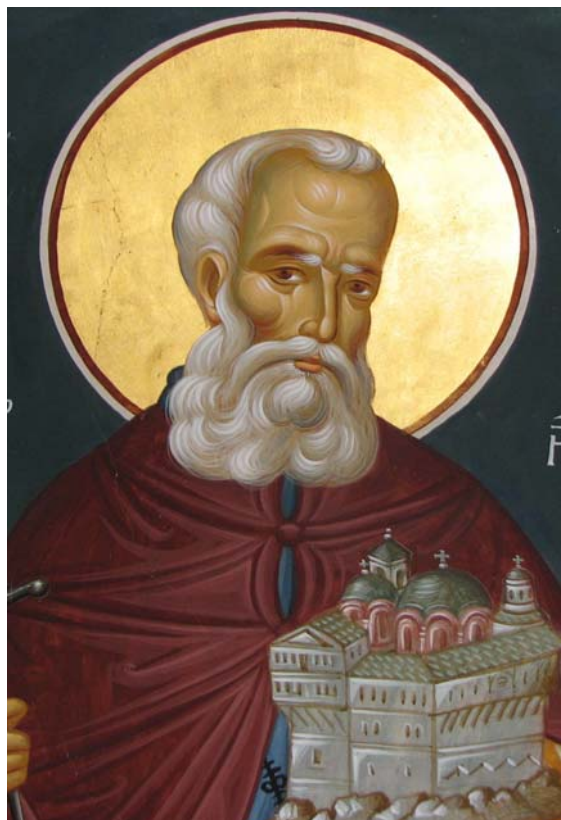

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΣΙΜΩΝΑ ΤΟΝ ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΝ,
ΚΤΙΤΟΡΑ ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ

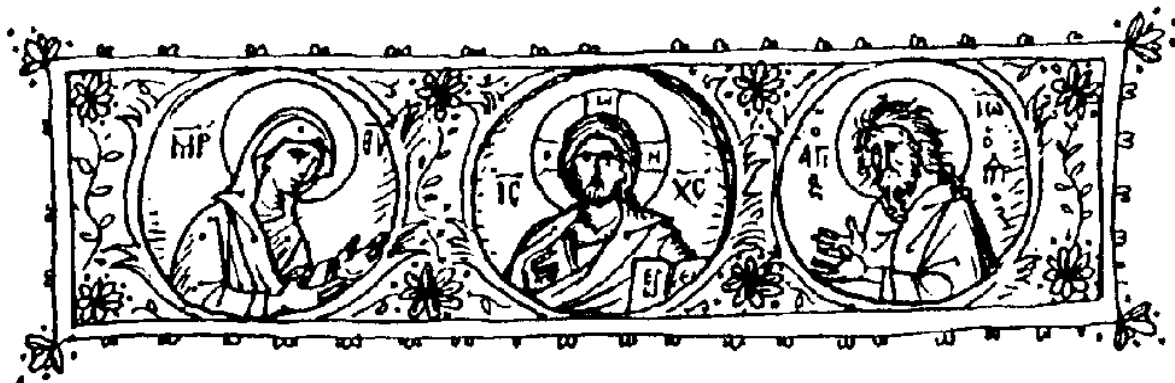
Συνετέθη ὑπὸ
Ἀθανασίου
Σιμωνοπετρίτου,
Ὑμνογράφου τῆς
Χριστοῦ Μεγάλης
τῆ πατρικῆ

τοῦ
ἱερομονάχου

Ἀγίας τοῦ
Ἐκκλησίας,

εὐλογία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου ἁγίου
Καθηγουμένου
Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἐλισαίου

* 2009 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ & ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΣΙΜΩΝΑ ΤΟΝ ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΝ

* * *

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμὸς ΡΜΒ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

*εἶτα τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια
Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς.*

Τὸν περιλάλητον πιστοὶ Μυροβλύτην, καὶ πανυπέρτιμον Χριστοῦ μαργαρίτην, τῶν μοναζόντων ἔρεισμα καὶ θεῖον ἀσκητὴν, πάντες εὐφημήσωμεν, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· Σίμων μάκαρ φύλαττε, ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας, ἦν ἔδομήσω Νέαν Βηθλεέμ, ὁδηγηθεῖς, δι' ἀστέρος τρισόλβιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρουσα, οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἐραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιόν μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ἐῤυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:

«Σὴν Νέαν Βηθλεὲμ σκέπασον, πάτερ Σίμων. Ἀ(θανάσιος)».

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ.δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στενὴν διοδεύσας Σίμων ὁδόν, φωτὸς ἐπληρώθης, Παραδείσου τοῦ ποθητοῦ, ἐξ οὗ τοῖς σοῖς τέκνοις ἐπιλάμψεις, ταῖς πρὸς Δεσπότην πρεσβείαις κατάπεμψον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠλίευσας Σίμων τὸν νοητόν, Χριστὸν μαργαρίτην, ἐν θαλάσῃ ἀσκητικῇ, Ὦν ἔχων τρυφήν σου καθ' ἡμέραν, ὑπὲρ Μονῆς σου καὶ τέκνων ἰκέτευσε.

Δόξα Πατρί.

Νοῦν Σίμων καθάρας ταῖς προσευχαῖς, καὶ πάθη διώξας, ὑπακούων τῷ σῶ πατρί, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε ἐν ὕμνοις, ὑπακοῆς ἀθλητὰς δεῖξον Ὅσιε.

Καὶ νῦν καὶ αἰί.

Ναοὺς ἡμᾶς ποίησον τοῦ Χριστοῦ, ὡς πάλαι Παρθένε, ναὸν ἔδειξας θαυμαστόν, τὸν Σίμωνα λάτρην τοῦ Υἱοῦ σου, Ὅστις αὐτὸν ἐν τῷ Ἄθω ἐδόξασεν.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κόσμου εἰς Ἄθω, τὸν ἱερὸν ἔφθασας, πάντα τὰ τερπνὰ καταλείψας καὶ τὰ ἐπίκηρα, ὅλον τὸν πόθον σου, πρὸς Ἰησοῦν μόνον ἔχων, Ὦν ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου, Σίμων ἰκέτευσε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποστὰς θαυμασίως τῶν μεριμνῶν Ὅσιε, ἐν τῆς ἡσυχίας πελάγει, εὐχῇ συνέπλεες, καὶ ὡς ἐμπόρευμα, τῶν ἀρετῶν πλήθος ἔσχες, ἐξ ὧν τοῖς ὕμνοῦσί σε, Σίμων χορήγησον.

Δόξα Πατρί.

Νικητῆς ἀνεφάνης πρὸς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε, ὅστις πειρασμοῖς σε ποικίλοις, νικῆσαι ᾤετο· ὅθεν τὰ τέκνα σου, κατὰ ἐχθροῦ μανιώδους, Σίμων ἐνδυνάμωσον, χάριτι Πνεύματος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεί.

Βηθλεὲμ κτίσαι Νέαν τῷ ἀσκητῇ εἰρηκας, ἐπὶ ὑψιβάμονα Πέτραν, Ἀγνὴ Πανάχραντε, ἐφ' ἣν οἰκήσαντες, φαγεῖν τὸν Ἄρτον ζητοῦμεν, Ὅν ἀρόρήτως ἔψησας, ἐν τῇ κοιλίᾳ σου.

Διάσωσον, τὴν κληρουχίαν σου Ὅσιε Σίμων, ἀπὸ πάσης τοῦ δυσμενοῦς περιστάσεως, ὑψῶν τὰς χεῖρας πρὸς Θεόν, ὡς πατὴρ φιλοικτίρμων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Μονὴν ἱερὰν καὶ τέκνα σου διάσωσον, ὦ Σίμων σεπτέ, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ δοχεῖα Πνεύματος, ταῖς εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, ὅπως τιμῶμεν εὐλαβῶς, τὴν μνήμην σου μακάριε.

Ἦδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἀγάπη ἦν ἔδειξας, πρὸς τὸν παιδοτρίβην σου Σίμων Ὅσιε, καὶ ἡμῖν κανὼν ἀσκήσεως, γένοιτο εὐχαῖς ταῖς φιλοτέκνοις σου.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θανατώσας πᾶν θέλημα, τῇ ὑπακοῇ σου Σίμων τρισόλβιε, ταύτην δῶρον πανυπέριτον, τοῖς οἰκοῦσι Πέτραν σου χορήγησον.

Δόξα Πατρί.

Λῦσον πάθη δεσμεύοντα, τὰς ψυχὰς σῶν τέκνων Σίμων πανόσιε, καὶ πτερὰ Ἁγίου Πνεύματος, πάρεχε πρὸς γῆθεν μεταρσίωσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, ὑψωσον τὰς χεῖράς σου Παναμώμητε, καὶ τὴν χάριν Θείου Πνεύματος, ἐφ' ἡμᾶς κατάγαγε πρεσβείαις σου.

Ἦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐστης ἀσφαλῶς, ἐπὶ πέτραν θείας πίστεως, ὅθεν Σίμων κατηξίωσαι, τὴν τῆς Πέτρας, σοῦ Μονῆν οἰκοδομήσασθαι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, Σίμων ὅσιε καὶ πρόστηθι, ὅταν τὰ κύματα ὀρμῶσι πειρασμῶν, καὶ κρημνίσαι ἡμᾶς θέλωσιν εἰς ἔρεβος.

Δόξα Πατρί.

Σοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, εὐχομένου Πάτερ Ὅσιε, ἐχθροῦ ἢ πλάνη ἀφανίζεται, καὶ Κυρίου ἐκτελεῖται θεῖον θέλημα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Κόσμησον ἡμῶν, τὰς καρδίας Παναμώμητε, τῷ τοῦ Δεσπότου θείῳ ἔρωτι, ὡσπερ καρδίαν, κατεκόσμησας τοῦ Σίμωνος.

Ἦδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκάθηρας σεαυτὸν πανόσιε, ὡς ναὸν προσκυνητὸν τοῦ Δεσπότου, καὶ λειτουργῶν, ἐν εὐχαΐς καὶ νηστείαις, λαμπρὸν ἐπώφθης καὶ θεῖον ἀνάκτορον, διὸ ἐνίσχυσον ἡμᾶς, ἀσκητεύειν ἐν νήψει καὶ χάριτι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πεποίκιλσαι, Σίμων πάτερ ὅσιε, ὑπενδύς τὴν ἀρετόπλεκτον χλαῖναν, δι' ἧς φωστήρ, ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω, ὑπὸ Χριστοῦ ἀνεδείχθης ὑπέρλαμπρος, φωτίζων πάντας τοὺς πιστῶς, μελετῶντας λαμπρὰν πολιτείαν σου.

Δόξα Πατρί.

Ἀνάστησον, ἐκ παντοίας πτώσεως, τοὺς ἐκ πόθου αἰτουμένους σου Σίμων, ὥσπερ ποτέ, ἀβλαβῆ τὸν πεσόντα, ἐν τῇ ἀβύσσῳ διάκονον ἔσωσας, καὶ στήριξον ἡμῶν σφυρά, ἐξ ἐχθροῦ ἐπηρείας κλονούμενα.

Καὶ νῦν καὶ αἰί.

Συνέτισον, Θεοτόκε Πάναγνε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἐκ πόθου καρδίας, ὥστε στερόδῳς, τὴν πορείαν βαδίζειν, ἀγιασμοῦ οὔ χωρίς τις δυσνήσεται, ἰδεῖν τὸ Πρόσωπον Χριστοῦ, Ὅπερ Σίμων ὀρᾷ ὁ τρισόλβιος.

Διάσωσον, τὴν κληρουχίαν σου Ὅσιε Σίμων, ἀπὸ πάσης τοῦ δυσμενοῦς περιστάσεως, ὑψῶν τὰς χεῖρας πρὸς Θεόν, ὡς πατὴρ φιλοικτίρμων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἦν ἐδόμησας Μάνδραν ὑψίθωρον, περιφύλαττε Σίμων πανόσιε, ἐκ τῶν σκανδάλων καὶ τῶν πειρασμῶν, χορηγῶν σοῖς φοιτηταῖς, τὴν εἰρηνόδωρον Χριστοῦ, ἐξ εὐχῆς θείαν ἄνεσιν. Πάντας δὲ ἀξιώσαις, δείπνου ἐν Παραδείσῳ, ἔνθα ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς, τοῖς ἀξίοις βρωθήσεται.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶγὸς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστι.

Δόξα Πατρί.

Σίμωνος Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη,

τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη,

τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἦχος πλ.β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σίμων πανσεβάσμιε, φωστήρ τοῦ Ἀθωνος Ὄρους, ἀσκητὰ
χριστόψυχε, τῆς Μονῆς σου ἔδρασμα ἀκατάπληκτον, τὰς
ἀγίας χεῖράς σου, πάντοτε ἀνύψου, χορηγῶν τοῖς
ἀνυμνοῦσί σε, Ἁγίου Πνεύματος τὰ εὐλογημένα χαρίσματα,
ὅπως ὁδὸν ἀσκήσεως, πάντες φιλοχρίστως τελέσωμεν, καὶ
ἀξιωθῶμεν, Νεοβηθλεεμίτου Ἰησοῦ, τῆς ποθουμένης
συστάσεως, ἅμα σοι φιλότεκνε.

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Τουδαίας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανόθεν ἀστέρα, εἶδες ἐπὶ Πέτρων Σίμων
κρεμάμενον, ἰδρυσιν Μονῆς σου, φανεροῦντα Χριστοῦ τῆς
Γεννήσεως, ἣν ἐγείρας πόθῳ, νῦν διαφύλαττε ἀπάσης,
πονηροῦ ἐπηρείας ἀλώβητον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικητῆς ἀνεδείχθης, ὅτε ὁ ἀρχαῖος δράκων σε
ἔπαισε, θέλων ἐκδιῶξαι, τοῦ Σπηλαίου ἐν ᾧ καθηγίασαι·
ὄθεν πάτερ Σίμων, ὑπομονὴν ἡμῖν παράσχου, ἐν ἐχθροῦ
προσβολαῖς ἀκατάβλητον.

Δόξα Πατρί.

Πορευθεὶς ἐν Κυρίῳ, ἅπαντα τὸν βίον σου Θεῷ
κατέλιπες, Ὅστις ἤνεγκέ σοι, μαθητὰς καὶ Μονὴν σου
ἀνέκτισεν· διὸ θεῖε Σίμων, ἡμῶν τὸν βίον τῷ Δεσπότη,
ἀφιέναι πιστότητι δίδαξον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Ἀθωνίτισσα Μῆτερ, Σίμωνα ἀνέδειξας ἄνθος
περίδοξον, τοῦ σοῦ Περιβόλου, ὃν ἐδόξασε πλείστοις ἐν
θαύμασι, καὶ νῦν ἰκετεύει, σὺν τῷ χορῷ Ἁγίων Πάντων,
ὑπὲρ ποιμνης καὶ Ὄρους τὸν Κύριον.

Ῥδὴ η´. Τὸν βασιλέα.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδα ἔσχες, φοιτητῶν συγκλιτόρων, τῆς Τριάδος τῆ
νεύσει θεῖε Σίμων, Ἦν καθικετεύοις, ὑπὲρ σῆς θείας
Μάνδρας.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ Πέτρας μέλι, πνευματικὸν Πάτερ Σίμων, τοῖς σοῖς
τέκνοις πηγάζεις διανέμων, πᾶσι φιλοτέκνως, τὰ πρὸς τὴν
σωτηρίαν.

*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν
Κύριον ὑμνοῦμεν.*

Ῥεύματα μύρων, ἐκ τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου,
Μυροβλύτην ὠνόμασάν σε Σίμων, δι' ὧν πάλιν ποιμνην,
ἀξίωσον χαρῆναι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Σὸς κληρὸς ἔφυ, αὕτη τοῦ Σίμωνος Μάνδρα, Παναγία
κτισθεῖσα σῆ προστάξει, ἣν περιφυλάττοις, σῆ ὑπερμάχῳ
σκέπη.

Ἡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάτρευσας κατ' ἄμφω, τοὺς ἐπιδραμόντας, ἀγαρηνοὺς
σῆ εὐχῆ Σίμων ὄσιε, μεθ' ὧν καὶ πάντων τιμώντων, νόσους
ιάτρευσον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονὴν σου δεῖξον Σίμων, ἕως τοῦ αἰῶνος, ἀγιασμοῦ
ἐργαστήριον πάντιμον, ἐν ᾗ Χριστῷ συναφθῶσιν, οἱ
ἐνασκούμενοι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦς κόρην βασιλέως, Σίμων δαιμονίου, ἀπηλευθέρωσας
θεῖαις πρεσβείαις σου, οὕτω ψυχὰς ὑμνητῶν σου, τούτου
ἀπάλλαξον.

Δόξα Πατρί.

Νῦν βλέπων τὸν Σωτῆρα, Ὦν ἐν τῇ ζωῇ σου, ἐπιποθῶν
πάτερ Σίμων ἐξήσκησας, ὑπὲρ Μονῆς καὶ σῶν τέκνων,
Τοῦτον ἰκέτευσέ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Ἀγάπην τοῦ Υἱοῦ σου, δίδου Θεοτόκε, τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Πέτρᾳ τοῦ Σίμωνος, ὅπως τὸ Ἅγιον Ὅρος, ἔργοις δοξάσωμεν.

εἶτα ἐπιψάλλομεν τό,

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξωτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ ἐξῆς Μεγαλυνάρια

Σίμονα τὸν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς, καὶ τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, μοναζόντων ὑπογραμμόν· τὸν τὰς πανουργίας, ἐχθροῦ καταβαλόντα, τὸν θεῖον Μυροβλύτην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Φύλαττε Μονὴν σου τὴν ἱεράν, Σίμων Μυροβλύτα, ἀπὸ πείνης τε καὶ σειсмоῦ, πλημμύρας ὑδάτων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, ὅπως τιμῆ ἀξίως, Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Τῆς Μονῆς σου σκέπε Σίμων σοφέ, σεπτὸν Προεσιῶτα, καὶ ἐνίσχυε σαῖς εὐχαῖς, ὅπως φιλοθέως, τὴν ἱεράν σου ποίμνην, καθοδηγῆ καὶ τρέφῃ, θείοις διδάγμασι.

Τέκνα σου ὑπάρχοντες ταπεινά, σὲ ἐκδυσωποῦμεν, Σίμων Πάτερ ἡμῶν κλεινέ, σὺν τῇ Μυροφόρῳ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβεΐαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

καὶ τὰ τροπάρια

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσαιμεν·
ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία
τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σίμων Μυροβλῦτα θαυμαστέ, Κτίτορ Βηθλεέμ σου τῆς
Νέας, ταύτην περίσκεπε· καὶ πτωχὰ τεκνία σου, εὐχαῖς
εὐλόγησον, ὅπως λέοντες φαίνωνται, κατὰ διαβόλου, καὶ
πολιταὶ γένωνται, τῆς οὐρανίου Σιών. Ἐνθα σὺ οἰκῶν σὺν
Ἀγίοις, καὶ Μαγδαληνῇ Μυροφόρῳ, δυσωπεῖν μὴ παύσητε
πρὸς Κύριον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς
Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,
ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Δι' εὐχῶν.

* * *

Στίχοι

Δέξαι ὡς θυμίαμα εὐγνωμον ὕμνον,
Ὅν σοι ἐξύφανα πτωχὸν τέκνον, Σίμων.

Συνετέθη, σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου & Θεοφόρου
Πατρὸς, Ἐφόρου καὶ Δομήτορος τῆς Τεραῖς ἡμῶν Μετανοίας, ὁ παρὼν

Παρακλητικὸς κανὼν ἐν τῇ αὐτοῦ Ἱερῶ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου
Ὁρους Ἄθω, τῇ 20.8. 2009.